

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ESTAMINET DER VERDOEMDE ZIELEN

éénakter

1880

door

DIRK VERMIERT

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1988

(N° 1656)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste zes tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1988 Toneelfonds J. Janssens / Dirk Vermiert

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ESTAMINET DER VERDOEMDE
ZIELEN

kort toneelspel

door Dirk Vermiert

personen

(1-5)

Hans (café-uitbater)

Jan

Tom

Kurt

Ella

Jaak

Mei 1981

(zachte juke-box muziek op de achtergrond / geroezemoes van de aanwezige klanten / er heerst een uitgelaten stemming / klinken van glas en dergelijke meer /)

Tom

(een kerel met veel bravoure maar niet de slimste van het gezelschap)

Hans, vul de glazen nog maar eens. We raken onze dorst niet kwijt.

Hans

(barman)

Goed. Maar let wel, je staat hier nog behoorlijk in het krijt.

Tom

Geen zorg. Ik betaal je voor het einde van de week.

Hans

Ik neem je op je woord. Wat zal het zijn voor de heren ?

Jan

(talentvolle kerel die zich echter te vaak laat gaan onder invloed van de drank)

Pils, graag.

Kurt

(het voorzichtige type maar zeker niet vies van de geneugten des levens)

Ook dan maar. En zet er een Jonge naast.

Tom

Goed idee. Voor mij ook. Jan ?

Jan

Nee, ik moet nog rijden.

Tom

Nou en ? Eéntje kan toch geen kwaad. Schenk maar in, Hans. Wacht tot ie het ruikt, dan is hij niet meer te stoppen.

Hans

Of ik hem niet ken ! Scheelt er wat Jan ?

Jan

Misschien is het mijn dagje niet.

Hans

Ja ... ja. Gisteren te veel gehad zeker ?

Jan

Ook, ja. (pauze) Hoe weet jij dat ?

Hans

Je hebt verdorie de kroeg gesloten !

Jan

Dan ben ik dus nog hier naartoe gekomen ? Jezus, dat moet weer prachtig geweest zijn. Was ik alleen ?

Hans

Ella bracht je naar huis.

Tom

Dan heb je vast niet alleen geslapen.

Jan

Heb ik toch niets van gemerkt.

Tom

Een vluggertje. Voor Ella is alles goed.

Jan

Alsof ik daartoe nog in staat zal geweest zijn. Maar ... je weet nooit, de wonderen zijn de wereld nog niet uit.

(gelach)

Tom

Komt er nog wat van, Hans ?

Kurt

Wat heb je dan weer uitgespookt, gisterenavond, om zo gesteld te raken ?

Jan

Niets bijzonder. Gezopen.

(gelach)

Nee. Ik ben naar een toneelvoorstelling gaan kijken. Na de voorstelling ontmoet ik daar Fred, weten jullie wel, de kunstschilder. Nou, die had het decor ontworpen. Met alle gevolgen van dien.

Kurt

Gek hé. Hoe zo'n man plots terug opduikt. Jaren verdwijnt hij als het ware van de aardbodem en dan pffft, daar staat hij plots voor je neus. Zo maar.

Hoe gaat het met hem ?

Jan

Best. Voor zover ik het me nog kan herinneren. Ik geloof dat hij nu een zaakje heeft in Gent. In afwachting, zegt ie. Hoopt daar van te kunnen leven tot zijn schilderkunst rendabel wordt.

Tom

Maar wel een decortje tussendoor, voor zo'n slordige 100.000.

(ze negeren die schampere opmerking)

Kurt

En zijn liefjes ?

Jan

Hij blijft de jeune premier. Heeft nu een meisje van de kunstakademie.

Tom

Zeker zo'n lekker stuk, met joekels van tietten ?

Jan

Ze was er niet bij Tom.

Tom

Jammer. Zeg, hoe zit het met die dran..... O sorry, ik had ze niet zien staan.